

всичко за тъхъ. Защото законътъ на жертвата е атрибути съмъ на Бога. И всъки човѣкъ, който иска да се пожертвува за Бога, мяза на Него, въ него работи Божественото. И всъки човѣкъ, който иска да стане ученъ, нѣпременно трѣбва да има ума на Бога.

Отдѣ идватъ кривитѣ схвашания въ свѣта? Азъ още не съмъ се изказалъ. Още много има да ви говоря. Сега ще ви приведа 1 — 2 примѣра за обяснение на кривитѣ съпоставления въ живота. Графъ Аменъ, това е псевдонимътъ му, се влюбва въ една млада мома, но отъ много бѣдно произхождение и билъ готовъ да се пожертвува, да даде всичко за нея, само и само да я издигне. Графъ Аменъ ималъ сестра, която заминала въ странство нѣколко години прѣди той да се влюби въ бѣдната мома. Тя рѣшила да навѣсти брата си инкогнито, безъ да му се обажда. И пристига единъ денъ, но тъй прѣоблѣчена и измѣнена че той не могълъ да я познае. Тя дохожда при него, и той веднага бѣрза да ѝ прѣстави своята годеница и казва: „Тази е моята годеница, моята бѫща другарка въ живота“. Сестра му отговорила: „Много добрѣ. Тази мома е отлична, добра мома си избрали“. Обаче неговата годеница, като вижда тази приятелка — аристократка, запитва го: „Коя е тази госпожица?“ — Тя е една моя приятелка. „А, ти имашъ нѣщо съ нея! Не знамъ, не ми се харесва тази мома, тя има нѣщо отвратително въ себе си“. Ето какъ дѣйствува закона на съпоставянето. Сестрата прѣпоръжва годеницата, а годеницата казва: „Не искамъ да дружилъ съ тази мома, има нѣщо отвратително въ нея“. Това сме ние хората.